

(อม.๓๔)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ปฏิญาณตนก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ คมจ. ๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาพอใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง

ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ๒ รายการ คือ รายการเงินให้กู้ยืม ราย นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยรายการเงินให้กู้ยืม ตามสัญญาเงินกู้ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่ นายประทีป มอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่ายเช็คเป็นเพียงหลักประกัน ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุน นายประทีป ในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา และคดีที่ นายประทีป ถูกผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงิน ตามเช็คอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้อง ส่วนรายการพระเครื่อง ๒ องค์ จากการตรวจสอบเปรียบเทียบกับ พระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงมีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ใช้เป็นเอกสารประกอบ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ผู้ถูกกล่าวหา รู้จักสนิทสนมกับ นายประทีป มีพรบุชา เป็นเวลากว่า ๓๐ ปี นายประทีป เคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ช่วงปี ๒๕๕๕ นายประทีป ประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคด และส่งผู้สมัครในทีมของ นายประทีป ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลคลองตาคด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี นายประทีป ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือโดยขอกู้ยืมเงิน เพื่อใช้ในกิจกรรมทางการเมืองและการเลือกตั้งเป็นเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา ตกลงให้ นายประทีป ยืมเงินจำนวนดังกล่าวโดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมาปี ๒๕๕๖ นายประทีป และผู้สมัครในกลุ่มได้รับเลือกตั้ง รวม ๗ คน ในช่วงดำรงตำแหน่ง นายประทีป คืนเงินให้ผู้ถูกกล่าวหา รวม ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาและ นายประทีป ได้มีการเจรจาตกลง

เกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและทำสัญญาเงินกู้ใหม่ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และ นายประทีป นำโหนดที่ดินเลขที่ ๓๐๒๓๕ ตำบลคลองตากต อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ให้ผู้ถูกกล่าวหา ยึดถือเป็นหลักประกัน ส่วนพระสมเด็จเจดียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จเจดียงพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เดิมเป็นของ นายอุปกิต ปาจริยางกูร อดีตสามี นายอุปกิต มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาขณะเป็นสามีภริยาก่อนหน้านี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ในวาระดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงใช้ราคาพระเครื่องทั้งสององค์ตามบัญชีเดิมและภาพถ่าย ซึ่งอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เคยยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่สนใจพระเครื่อง ไม่สามารถแยกแยะรายละเอียดของพระเครื่อง ไม่ได้พิจารณาว่าพระเครื่องที่ครอบครอง เป็นพระรุ่นเดียวกันกับองค์เดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบก่อนหน้า และยื่นไม่ตรงกับมูลค่ากับทรัพย์สินที่ครอบครองหรือไม่ ไม่มีเจตนาแสดงราคาสูงกว่าความเป็นจริง และไม่มีเจตนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบในทรัพย์สินอื่นส่วนนี้ต่อผู้ร้อง ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำร้องพร้อม เอกสารประกอบ คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และตามที่คุณความไม่ได้โต้เถียงกัน ประกอบคำแถลงปิดคดี ของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนสมรสกับ นายอุปกิต ปาจริยางกูร เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมาจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหา เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี รวม ๔ สมัย สมัยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สมัยที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ สมัยที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และสมัยที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ขณะผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ได้แสดงรายการ พระสมเด็จเจดียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จเจดียงพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๓ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง

กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ระบุราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๒๓ คือ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ระบุราคา ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาขอใช้เอกสารชุดเดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และลำดับที่ ๒๓ โดยขอใช้เอกสารร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง ส่วน นายอุปกิต เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ศ. ๑ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๔ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการเงินให้กู้ยืม ราย นายประทีป มีพรบุชา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ และรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ และพระสมเด็จนางพญาพิชณูโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ โดยผู้ถูกกล่าวหาระบุในหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๒ แต่จากการตรวจสอบของผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ รายการเงินให้กู้ยืม ราย นายประทีป ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และไม่ได้แนบเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่ นายประทีป ส่งจ่ายไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปี ตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๒ แผ่นที่ ๐๕๗๑ และ ๐๕๗๒ เป็นเพียงหลักประกันเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุน นายประทีป ในการลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ และอัยการสูงสุด มีคำสั่งไม่ฟ้องคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่ นายประทีป ข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ส่วนพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้อง คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางกำพวด หรือพระนางพญากำพวดเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร. ๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ และแผ่นที่ ๐๗๐๓ ซึ่งเป็นคนละองค์กับพระเครื่อง

ที่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องจึงมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นฟ้อง นายประทีป ให้รับผิดตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ต่อศาลจังหวัดราชบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ. ๕๕๓/๒๕๖๕ และศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ. ๓๙๐/๒๕๖๖ ให้ นายประทีป ชำระเงิน จำนวน ๑๐,๒๑๕,๓๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีของต้นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามเอกสารหมาย ค. ๔ และ ค. ๑๐

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น หรือไม่สำหรับรายการเงินให้กู้ยืม ราย นายประทีป มีพรบชญา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นั้น ข้อเท็จจริงได้ความตามสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องว่า ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้จำนวนดังกล่าว และเช็ครธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่ นายประทีป มอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่าย และคดีที่ นายประทีป ถูกผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้อง และในชั้นไต่สวนผู้ร้องมี นายประทีป เป็นพยานให้ถ้อยคำว่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนพยานให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง พยานไม่ได้รับเงินตามสัญญาเงินกู้ดังกล่าว เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ พยานเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม และได้ส่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม เลขที่ ๐๙๑๓๙๑ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลักประกันการช่วยเหลือในการหาเสียงลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งให้พยานมอบหลักประกันเพิ่ม คือ สัญญากู้ยืมและโฉนดที่ดินที่เป็นที่ตั้งบ้านที่พยานอาศัยอยู่ พยานเข้าใจว่าหากทำสัญญากู้ยืมแล้วจะได้รับเช็คคืน พยานและ นายสุทธิเชตต์ หลักชัย

จึงเดินทางไปพบผู้ถูกกล่าวหาที่บ้าน ผู้ถูกกล่าวหานำสัญญาเงินกู้มาให้พยานลงลายมือชื่อ และ นายสุทธิเขตต์ ลงลายมือชื่อเป็นพยาน แต่ในคดีหมายเลขแดงที่ พ. ๓๙๐/๒๕๖๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ที่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นโจทก์ฟ้อง นายประทีป เป็นจำเลยให้รับผิดตามสัญญาเงินกู้ฉบับดังกล่าว ตามคำเบิกความพยานจำเลยปาก นายประทีป และ นายสุทธิเขตต์ ฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๖ นายประทีป ตอบคำถาม คำนทนายความโจทก์ว่า “ในการลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีนั้น ข้าฯ มีสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลอยู่ด้วย ๑๒ คน ซึ่งเงินที่โจทก์ให้การสนับสนุนนั้น รวมถึงสมาชิกในกลุ่มของข้าฯ ทั้ง ๑๒ คนด้วย ข้าฯ ใช้เวลาในการหาเสียงประมาณ ๓ เดือน ก่อนเลือกตั้ง และข้าฯ ได้รับการเลือกตั้งในปี ๒๕๕๖ โดยสมาชิกในกลุ่มได้รับการเลือกตั้ง ๖ คน ซึ่งโจทก์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด แต่โจทก์ไม่เคยแจ้งยอดเงินที่ให้การสนับสนุนข้าฯ ให้ข้าฯ ทราบ” และ นายสุทธิเขตต์ ตอบคำถามคำนทนายความโจทก์ว่า “ในครั้งที่จำเลยลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากุด โจทก์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยและสมาชิกในกลุ่มของจำเลย ในการหาเสียงเลือกตั้ง จำเลยบอกพยานว่าให้ไปเป็นเพื่อนจำเลยเพื่อไปทำสัญญากู้ยืม ตามเอกสารหมายเลข ๑ ซึ่งเป็นเงินที่โจทก์ให้การสนับสนุนจำเลยในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี ระหว่างที่โจทก์ นายอัมพามร์ ศิริโรต และจำเลยพูดคุยกันนั้น พยานไม่ได้สนใจฟัง จึงไม่ทราบรายละเอียด แต่ได้ยืมว่า โจทก์พูดทวงเงินจากจำเลย...” องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า จากคำเบิกความของ นายประทีป และ นายสุทธิเขตต์ ในคดีดังกล่าว นายประทีป ยอมรับว่าผู้ถูกกล่าวหาให้เงินสนับสนุน นายประทีป และสมาชิกในกลุ่มในการหาเสียงเลือกตั้ง เจือสมกับที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า ช่วงประมาณปี ๒๕๕๕ นายประทีป ประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากุด และส่งผู้สมัครในกลุ่ม จำนวน ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิกสภาเทศบาล นายประทีป ได้ขอความช่วยเหลือจากผู้ถูกกล่าวหา โดยขอยืมเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเมืองและการหาเสียง ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้ยืมเงิน โดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมา นายประทีป ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากุดและผู้สมัครในกลุ่ม ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลคลองตากุด ๖ คน ในช่วงดำรงตำแหน่ง นายประทีป ได้ชำระเงินบางส่วนคืนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ได้มีการเจรจาตกลงเกี่ยวกับหนี้ดังกล่าว และทำสัญญาเงินกู้กันใหม่ และเจือสมกับที่ นายอัมพามร์ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ นายประทีป ลาออกจากกำนันตำบลคลองตากุดเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากุด มาขอความช่วยเหลือ ในการหาเสียงและยืมเงินผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่คิดดอกเบี้ย พยานเป็นผู้เขียนสัญญาและลงลายมือชื่อเป็นพยาน

ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีป และ นายสุทธิเขตต์ มาหาผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านได้เจรจากับผู้ถูกกล่าวหาเรื่องที่ได้กู้ยืมเงินกันว่า นายประทีป ยังคงค้างชำระหนี้เป็นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท พยานเป็นผู้เขียนสัญญาเงินกู้และลงลายมือชื่อในฐานะพยานร่วมกับ นายสุทธิเขตต์ เมื่อมีการตกลงทำสัญญาเงินกู้ฉบับใหม่จึงฉีกสัญญาฉบับเดิมทิ้ง ที่ นายประทีป ให้ถ้อยคำว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง และพฤติการณ์แห่งคดีที่ นายประทีป เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม และส่งจ่ายเช็คมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลักประกัน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาขอหลักประกันเพิ่ม นายประทีป ก็ได้นำโฉนดที่ดินไปให้ผู้ถูกกล่าวหายึดถือ และวันที่ นายประทีป ชวน นายสุทธิเขตต์ ไปบ้านของผู้ถูกกล่าวหา นายประทีป บอก นายสุทธิเขตต์ ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่ นายประทีป และสมาชิกในกลุ่มในการหาเสียงเลือกตั้ง ขอให้ นายสุทธิเขตต์ ไปเป็นเพื่อนเพื่อไปทำสัญญากู้ยืมที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุน นายประทีป ในการลงสมัครรับเลือกตั้ง และในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหา นายอันพามร์ และ นายประทีป พุดคุยกัน นายสุทธิเขตต์ ได้ยินผู้ถูกกล่าวหาพูดทวงเงินจาก นายประทีป เชื่อว่า นายประทีป ได้รับเงินช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งจากผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้เป็นการช่วยเหลือแบบให้เปล่า แม้จะไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเงินตามสัญญาเงินกู้ให้แก่ นายประทีป ตามที่ผู้ร้องกล่าวหา แต่ทางไตสวนไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสัญญาเงินกู้ดังกล่าวเป็นเอกสารสิทธิปลอม การที่ นายประทีป ยอมมอบเช็คและโฉนดที่ดินแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นหลักประกัน ย่อมเป็นการสนับสนุนให้เชื่อได้ว่าสัญญาเงินกู้ดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาและ นายประทีป มีข้อตกลงรับเงินช่วยเหลือกันในทางการเมืองดังกล่าว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากสำนวนการไตสวนของผู้ร้องว่ามีการสมคบกันทำสัญญาเงินกู้ขึ้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่ นายประทีป ในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คและการใช้สิทธิเรียกร้องในทางแพ่งฟ้องร้อง นายประทีป เป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ. ๓๙๐/๒๕๖๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ย่อมเป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาว่าเข้าใจโดยสุจริตว่าตนมีสิทธิตามสัญญาเงินกู้ การยื่นรายการทรัพย์สินในส่วน of สัญญาเงินกู้ฉบับดังกล่าวจึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินสำหรับรายการนี้

ส่วนรายการพระสมเด็จเจดีย์บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จเจดีย์นางพญาพิชฌุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ โดยขอใช้เอกสารเดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อปี ๒๕๕๖ แต่พระเครื่องที่นำมาให้ผู้ร้องตรวจสอบ เป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบนั้น องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า เมื่อการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง สมัยที่ ๓ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ คือ พระสมเด็จเจดีย์บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ระบุราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๒๓ คือ พระสมเด็จเจดีย์นางพญาพิชฌุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ระบุราคา ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยขอใช้เอกสารชุดเดิมทั้งหมด จึงฟังได้ว่าพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตั้งแต่เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๓ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ และในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ก็กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ เช่นกัน โดยระบุหมายเหตุว่า ขอใช้เอกสารประกอบร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง และข้อเท็จจริง ได้ความจาก นายอุปกิต ปาจริยางกูร ซึ่งผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาต่างอ้างเป็นพยานร่วมกันว่า ในระหว่างสมรส นายอุปกิต เคยให้ผู้ถูกกล่าวหายืมใส่พระเครื่อง ๓ องค์ คือ พระสมเด็จเจดีย์บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย พระไพรีพินาศ และพระนางกำพวด และ นายอุปกิต เป็นเจ้าของพระสมเด็จเจดีย์บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จเจดีย์นางพญาพิชฌุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ และแผ่นที่ ๐๗๒๘ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ จากถ้อยคำของ นายอุปกิต รับฟังได้ถึงความจริงของพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหา

แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ส่วนพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหา นำมาให้ผู้ร้องตรวจสอบทั้งสององค์ นายอุปกิต ให้ถ้อยคำว่าจะให้ผู้ถูกกล่าวหา ยืมใส่ระหว่างสมรส และข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในระหว่างสมรสและในวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกกล่าวหา ได้แสดงรายการพระสมเด็จเจดียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูใหม่) และพระสมเด็จเจดียงพญาพิชฌุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องทุกครั้ง และจากที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า หลังจากจดทะเบียนหย่าเมื่อพระเครื่องเป็นสินสมรสและเป็นสังหาริมทรัพย์ ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองพระเครื่องทั้งสององค์เรื่อยมา ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ โดยแสดงรายการพระเครื่องที่ได้รับมาจาก นายอุปกิต ผู้ถูกกล่าวหา เชื่อตามที่ นายอุปกิต ประเมินราคา เพราะ นายอุปกิต มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่องจึงใช้ราคาเดิม ที่เคยยื่นต่อผู้ร้องและใช้ภาพถ่ายที่อยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเดิม และเมื่อผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหา และให้นำทรัพย์สินไปให้ตรวจสอบผู้ถูกกล่าวหาได้นำพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในความครอบครองไปแสดง ส่วนจะเป็นองค์เดียวกับที่ยื่นไว้หรือไม่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากจดทะเบียนหย่า นายอุปกิต เคยทวงถามพระเครื่องทั้งสององค์คืน เป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าตนเอง เป็นเจ้าของพระเครื่องทั้งสององค์ที่อยู่กับตน และเป็นองค์เดียวกับพระสมเด็จเจดียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูใหม่) และพระสมเด็จเจดียงพญาพิชฌุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ประกอบกับ นายพิศาล เตชะวิภาค ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ร้องอ้าง เป็นพยานได้ให้ความเห็นว่า คนทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้อยู่ในวงการพระเครื่อง ไม่เคยรู้เรื่องพระเครื่อง หากจะทราบว่าเป็นพระเครื่องออกวัดไหน พิมพ์ใด ต้องศึกษาเปรียบเทียบจากการดูภาพถ่ายพระเครื่องในหนังสือ เมื่อพิจารณาลักษณะของพระสมเด็จเจดียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูใหม่) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร. ๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ กับพระสมเด็จเจดียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูเก่า) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร. ๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ แล้ว ทั้งสององค์มีลักษณะเป็นเนื้อผง รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า และมีขนาดใกล้เคียงกันมาก และเมื่อพิจารณาพระสมเด็จเจดียงพญาพิชฌุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร. ๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ กับพระนางกำพวด หรือพระนางพญากำพวดเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร. ๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๓ ทั้งสององค์มีลักษณะรูปทรงเป็นสามเหลี่ยมเหมือนกัน แม้พระเครื่องแต่ละองค์ จะมีรายละเอียดข้อแตกต่างกันหลายประการตามที่พยานผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็น แต่คนทั่วไป

ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญและไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่องย่อมไม่อาจแยกแยะถึงข้อแตกต่างของพระเครื่องแต่ละองค์ได้เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจมาโดยตลอดว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ได้รับมาจาก นายอุปกิต ในระหว่างสมรสและอยู่ในความครอบครองเรื่อยมา คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่ยื่นและอ้างไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตลอดมา โดยไม่รู้ข้อเท็จจริงว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่นำมาแสดงต่อผู้ร้องเป็นคนละองค์กับที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบทั้งได้ความจาก นายอุปกิต ว่าในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ นายอุปกิต มอบหมายให้ นายบุรินทร์ เลขานุการเป็นผู้รวบรวมเอกสารเพื่อนำไปยื่นต่อผู้ร้องเอง เนื่องจาก นายอุปกิต กำลังจะหย่ากับผู้ถูกกล่าวหา ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ จึงมีการแสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ ตามลำดับ โดยใช้เอกสารชุดเดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาและ นายอุปกิต จดทะเบียนหย่าเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ข้อเท็จจริงยังไม่พอรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในความครอบครองหลังจากจดทะเบียนหย่า คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางกำพวด หรือพระนางพญากำพวดเพชร เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร. ๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่ามีทรัพย์สิน รวม ๑๖๙,๖๖๖,๗๙๕.๙๗ บาท มีหนี้สิน รวม ๒๙,๗๓๑,๔๑๑.๘๙ บาท มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๑๓๙,๙๓๕,๓๘๔.๐๘ บาท และระบุที่ดิน ภ.บ.ท. ๕ จำนวนหลายแปลง สำหรับการระบุที่ดินดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องคดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ แสดงให้เห็นถึงเจตนาในการแสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในความครอบครองของตน

คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ จึงระบุในหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ และเมื่อผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหา และให้นำทรัพย์สินไปแสดง ผู้ถูกกล่าวหาก็นำพระเครื่อง ๒ องค์ ไปให้ผู้ร้องตรวจสอบโดยไม่รู้ว่าเป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พฤติการณ์แห่งคดีจึงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเจตนาแสดงรายการพระเครื่องไม่ตรงกับที่มีอยู่จริงและระบุราคาพระเครื่องสูงกว่าความเป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้อง กรณีจึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินสำหรับรายการนี้

เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนากระทำความผิดตามที่ผู้ร้องกล่าวหาตามคำร้อง ดังที่ได้วินิจฉัยมาเป็นลำดับข้างต้น ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีความผิดตามคำร้อง

พิพากษายกคำร้อง.

นายภพพิสิษฐ์ สุขะพิสิษฐ์

นายนพรัตน์ สีสักประเสริฐ

นางนวลทิพย์ ฉัตรชัยสกุล

นายจักรกฤษณ์ อนันต์สุชาติกุล

นายกัมปนาท วงษ์นรา

นายเมธี ประจงการ

นายประเสริฐ เสียงสุทิวังค์

นายสมยศ เข้มทอง

นายวิวรรต นิ้มละม้าย